

Πόλη

Πόλη, η, ουσ. [συγκοπή της λ. Κωνσταντινούπολη], η Κωνσταντινούπολη. (Λαϊκό τραγούδι: *μες της Πόλης το χαμάμ ένα χαρέμι κολυμπά, αραπάδες το φυλάνε, στου Αλή πασά το πάνε*).

- *έτσι θα πάρουμε την Πόλη*; ειρωνική παρατήρηση σε άτομο, ιδίως σε μικρό παιδί, που κλαίει από το φόβο του, όταν βρίσκεται αντιμέτωπο συνήθως με γιατρό ή όταν αντιδρά βίαια στην περίπτωση που επιχειρούμε να του δώσουμε κάποιο φάρμακο.

- *έχασ' η Πόλη μάλαμα κι η Βενετιά βελόνι*, βλ. λ. [μάλαμα](#).

- *όλος ο κόσμος δώδεκα κι η Πόλη δεκαπέντε*, έκφραση που δηλώνει την αδιαμφισβήτητη κυριαρχία της Κωνσταντινούπολης στην εποχή της. Σήμερα μπορεί και να δηλώνει την κυριαρχία της μεγάλης πόλης, της πρωτεύουσας έναντι της επαρχίας, αλλά και της γενέτειρας πόλης του καθενός έναντι των άλλων πόλεων.

- *φύσα να δεις την Πόλη!* ειρωνική έκφραση σε κάποιον που είπε ή έκανε κάποια ανοησία, ιδίως που μας ζητάει κάτι παράλογο που δεν είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε. Συνοδεύεται πάντοτε από πρόταση του χεριού μπροστά στο πρόσωπο και προς το μέρος του στόματος του ατόμου στο οποίο απευθυνόμαστε, με τα δάχτυλα ενωμένα στις άκρες τους, που ανοίγουν απότομα σε σχήμα μούντζας μπροστά στο πρόσωπό του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας